

[Anker Jørgensen.]

det er rigtigt med et mere intenst samarbejde i Europa, ikke mindst fordi mange økonomiske problemer kun kan løses effektivt, hvis de løses i samarbejde med lande, som vi er mere eller mindre afhængige af.

Vi anbefalede også medlemskabet, ikke blot fordi det ville indeholde fordele for Danmark rent økonomisk, men også fordi det for Europa som helhed ville være en fordel med et udbygget samarbejde. Vi anbefalede også medlemskab, fordi vi ønskede at støtte det samarbejde, som nu i en årække har fundet sted imellem nationer, der har været i indbyrdes krig. Hvis dette samarbejde går i stykker, kunne man frygte en tilbagevenden til forholdene i 1930erne, hvor alle lande søgte at løse deres problemer på et nationalt grundlag. Det gav yderligere forvirring, kæmpekriser og endelig krig. Der er naturligvis andre årsager til, at det gik så galt, men det manglende samarbejde dengang var en meget væsentlig årsag.

Vi kunne naturligvis bare have ønsket det europæiske samarbejde bestående af seks lande held og lykke fremover og så selv holde os udenfor. Vi kunne så have krydset fingre for, at det nok havde holdt. Men selv om Danmark ikke betyder alverden i en stor europæisk sammenhæng, mener jeg alligevel, at det var rigtigt af os at tage dette medansvar på os, et medansvar, som også ville give os en indflydelse på den udvikling, der skal foregå. Vi blev vel alle bekræftede i det rigtige i denne politik, da det blev klart, at også England ville være med. Den danske beslutning blev derfor knyttet til det engelske medlemskab. Det er altså en dansk forudsætning, og det var under den forudsætning, at en stor del af de danske vælgere ved folkeafstemningen den 2. oktober stemte ja.

På baggrund af det, jeg her har sagt, er det klart, at det er vort håb, at England forbliver i EF, og vi erkender, at skulle England gå ud, kræver det absolut en nyvurdering fra dansk side. Socialdemokratiet har ikke blot ønsket, at England forbliver i EF. Ved forskellige lejligheder har vi over for engelske partifæller givet udtryk for, at vi tillægger det stor betydning, at de bliver, og at de også deltager aktivt i alle dele af dette europæiske samarbejde.

Vi har naturligvis ikke lov til på forhånd at regne med en bestemt udgang af den debat om EF, der foregår netop nu i England forud for valget i går og frem til det tidspunkt, hvor vi endelig får klarhed på, om England forbliver eller ej. Men vi har derimod pligt til selv at sørge for, at vi administrerer vort medlemskab nøje efter de retningslinjer, som ligger i tiltrædelsestraktaten, og som ligger i de forudsætninger, som vi tilkendegav over for den danske befolkning forud for folkeafstemningen.

Som jeg sagde før: vi håber, at England bliver. Vi håber, at de modsætninger, der vitterlig er mellem de forskellige lande i EF, ikke udarter til sådanne modsætninger, at Fællesskabet slås i stykker, eller at alle fremskridt i dette europæiske samarbejde lægges på is. Det er i dette lys, den debat, vi har i dag, skal ses, og jeg er her meget enig i de bemærkninger, som hr. Hilmar Baunsgaard gjorde.

Gert Petersen (SF):

Jeg er et venligt gemyt, og jeg har på mange måder respekt for udenrigsministeren, ligesom jeg har respekt for mange af hans kolleger. Jeg tror egentlig ikke — jeg deler i øvrigt helt den opfattelse, som mit partis ordfører, hr. Maigaard, har givet udtryk for i sagen, i substansen — at det, som vi anklager udenrigsministeren for, skyldes noget bevidst ønske om at handle uden om de kontrolorganer, som folketinget har etableret. Jeg tror, at det snarere skyldes udenrigsministerens sindelag og holdning til problemerne. Sagen er jo den, at udenrigsministeren er umådelig europæisk indstillet, som det hedder nu til dags — så kan man lægge noget negativt eller positivt i det, som man vil. Det var udenrigsministeren, før vi kom ind i fællesmarkedet, det var udenrigsministeren under den forrige regering, da han var en del af oppositionen, og det er udenrigsministeren naturligvis også, efter at han er blevet udenrigsminister. Og jeg tror, at det er dette meget „europæiske“, jeg tillader mig at anbringe et par gåseøjne omkring europæiske, sindelag, som har skabt den situation, som vi står i nu. Det er, som om denne holdning løber af med udenrigsministeren og får ham til at vurdere ting